ПЕТР КИРЮША

English and Italian versions below

ОТЪЕЗД: ПРИЧИНЫ И ОБСТОЯТЕЛЬСТВА

В конце мая 2022 года уехали в Ригу , причина , наш сын , Фёдор , ему 14 лет , возраст когда очень легко поддаться ярким лозунгам , конечно , то о чем мы говорим в семье и с друзьями носит совершенно другой характер , но в таком возрасте человек начинает изучать и анализировать мир самостоятельно , в России сейчас гораздо больше опасностей впасть в общее безумие , хоть я совершенно в нем уверен и в его благородных чувствах , но , мне кажется , если это безумие можно избежать , лучше избежать . Что касается меня , мое патологическое противление любым правилам и порядкам делает меня невосприимчивым к внешним раздражителям , свобода — это хаос , чем больше порядка , правил , тем меньше свободы , но можно ли выжить в отсутсвие правил , в хаосе , не знаю , не пробовал , наверное есть для каждого свой баланс , выбор Риги с этим связан , порядка и правил прошитых в сознание жителей тут значительно меньше , значит больше свобод , и ещё , есть базовое знание языка , и как бонус исторически сложившаяся неоднородность населения . Конечно очень важно , что сам я из Риги , у меня латвийский паспорт негражданина , мы сделали вид на жительство ещё 2015 , про отъезд не думали , но за эти 8 лет я успел подготовить достойный запасной план . Я никогда не уезжал из Риги полностью , жил на два города

. . . .

МАРШРУТ ПЕРЕМЕЩЕНИЙ

В конце февраля , начале марта 2022 года , моей жене , Нелли , пришло время продлевать латвийский вид на жительство , рейсы отменили , мы поехали на машине в Ригу вдвоём , Фёдор ещё заканчивал учебный год , для продления нужна была выписка из банка , что есть определенная сумма на год , благо у меня в Риге много друзей , мне быстро накидали на карту нужную сумму , и мы продлили ей вид на жительство , после начала войны выписки со счетов в российских банках стали не действительными , так что нам очень повезло иметь столько замечательных друзей . Потом вернулись в Москву , Фёдор закончил учебный год , поехали так же на машине через латвийско-российскую границу , там всегда были сложности с пропускной системой , причём с обеих сторон , из-за притока беженцев время прохода границы увеличилось значительно , позже мы стали ездить через эстонскую границу , бывает , что там можно пройти границу значительно быстрее

. . . .

КОНЕЧНАЯ ТОЧКА (СЕЙЧАС/В БУДУЩЕМ)

Сейчас Рига , но я очень часто приезжаю в Москву , пока есть возможность , у меня безвизовый въезд в Россию , но с ограничением на 90 дней непрерывного прибывания , то есть , каждый четвёртый месяц я уезжал из Москвы в Ригу , а теперь наоборот , в Латвию мне виза не нужна , я резидент , я приезжаю в Москву за вещами , передаю передачи друзьям туда и от туда , встречаюсь с теми кто остался . В будущем , очень сомневаюсь , что я уеду из Риги , мне тут нравится , очень ценю природу , сосновые леса с белым мхом , я люблю собирать грибы , тусклый желтый свет улиц , пыль и лужи , но при этом город чистый , я идеально знаю этот город , конструктивистские виллы у пруда Марас , потемневший песочный цвет кирпича , мощённые улицы , скамейки в парке , маршруты прогулок с друзьями , климат тоже подходит , не жарко , много друзей , мы говорим по латышски и по русски , но если бы пришлось уехать , наварное север Франции , мне кажется подойдёт по климату , и сосновым лесам в дюнах

. . . .

ЧТО ТЫ ВЗЯЛ С СОБОЙ И ЧТО ОСТАВИЛ ИЗ ТОГО, О ЧЁМ СОЖАЛЕЕШЬ

Так как я часто приезжаю в Москву мне особо не о чем сожалеть , очень скучаю по друзьям которые тоже уехали и мы не можем встретиться в Москве как прежде , а я очень не люблю путешествовать , скажем так , не люблю путешествовать в новые места , и для меня большая сложность доехать из Риги до Берлина , в котором я никогда не был , чем 13 часов до Москвы на машине с пересадкой на границе , наверное сожалею о том чего не вернуть , то что было до 24 февраля

. . . .

НАД ЧЕМ РАБОТАЕШЬ СЕЙЧАС

Все так же над живописью , 24 февраля случился переломный момент в моем творчестве , стало важнее то о чем я рисую , чем как я рисую , но когда уехал из Москвы , я понял , что у меня больше нет той электризации воздуха , и я вернулся к прежним задачам , скорей ремесленным , как положить цвета друг на друга , так , что бы в простоте добиться максимального эффекта , сочетание цветов , зияние , мерцание , все , что производит живопись , честно скажу , вернуться к этим задачам было совсем не легко . Можно сказать я делаю просто красивые предметы , конечно я обращаю внимание на контекст истории искусства и всего , что происходит в мире , но это не прямое отражение реальности , а скорей то , что может показаться , как предсказания на

ближайшие 10 минут , все так же использую соцсети для поиска впечатлений , как бы вытаскиваю изображения из цифрового пространства в аналоговое

. . . .

КАКИЕ ПРОЕКТЫ ОСТАВЛЕНЫ В РОССИИ

Мастерская , с 2018 года начал там делать выставки , у нас с Серёжей Кищенко была шикарная мастерская , это идеальное пространство где можно было делать любые выставки , хорошие и плохие , плохие это не намеренная позиция , а интуитивность , спонтанность , эксперимент , я никогда не знал как я сделаю в итоге экспозицию , в чужом пространстве надо все четко отмерить , продумать и описать , решить все вопросы на берегу , в нашей мастерской я мог действовать интуитивно и ошибиться , сделать плохо , это очень большая привилегия , сделать плохо и показать это , о мастерской безумно сожалею , но с 2020 года я стал делать домашние выставки в Риге , так , что у меня достойная замена

. . . .

О ВСТРАИВАНИИ В НОВУЮ СРЕДУ

Так как я свою деятельность в Риге начал ещё с начала пандемии , с 2020 года , я уже заработал некоторую узнаваемость , это тот художник из Москвы , он делает у себя в квартире выставки , про мою деятельность написал в своей колонке Вентс Винбергс в печатном издании Ригас Лайкс , это действительно очень большое доверие со стороны местной среды и я очень благодарен Вентсу . Я никогда не задумывался об этом , но оказывается , традиция домашних выставок в советское время существовала в основном в Москве , в Риге такое явление не было широко распространено , и вот почему для художника совершенно не важны принадлежность к стране и место рождения , а важна среда откуда начинается отсчёт его видимого движения . Для нас открыт весь мир , и художник сейчас видит и слышит всё , но какие-то способы взаимодействия с пространством , внешние коммуникации , подход к реализации , возникают именно из точки отсчёта , у себя я это заметил недавно . Меня всегда привлекали , русский авангард , американский абстрактный экспрессионизм , французский импрессионизм , возрождение , икона , в общем все , что связано с живописью , это мировая история , ничего удивительного если художник вдохновляется этим , а вот то , что связано с местом отсчёта это прошивка , это особенность от которой невозможно отказаться , по этому я не могу перестать быть московским художником . Еще задолго до войны я пробовал наладить контакт с местными галереями и резиденциями , но я понимаю , что слабо представлен на местной сцене , и конечно после 24 февраля встраивание в местную среду замедлилось , но это никак не влияет на мои планы по домашней выставочной деятельности , так что я продолжаю в том же режиме

. . . .

СТАЛКИВАЛСЯ ЛИ ТЫ С ДИСКРИМИНАЦИЕЙ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ СРЕДЕ

Пока нет , разве , что какие-то личные впечатления от реакции при знакомстве на то , что я московский художник , очень редкие , на профессиональном уровне нет , но я не пробовал никуда писать заявки и предлагать проекты , а так я открыт для предложений , и мои домашние выставки тоже открыты для всех , но если для человека составляет препятствие , что я московский художник , то мы можем не общаться , это же не трагедия

. . . .

У ТЕБЯ ЕСТЬ ПРОБЛЕМЫ С ВИЗАМИ, ВИДОМ НА ЖИТЕЛЬСТВО, БЮРОКРАТИЕЙ?

Нет , у меня латвийский паспорт негражданина , других документов нет , у Нелли и Фёдора вид на жительство , каждый год надо продлевать , основание воссоединение с семьей , пока никаких проблем

. . . .

ЧТО ПОДДЕРЖИВАЕТ/ДАЕТ СТИМУЛ

В начале пандемии , ещё в Москве , когда был карантин и все закрыто , я начал рисовать свою ленту Инстаграм и Фейсбук , просто , то чем делились на тот момент люди , завёл себе правило , в день хотя бы по одному рисунку , пандемия закончилась , а привычка осталась , вообще мне просто нравится рисовать , это поддерживает и это есть стимул

. . . .

КТО СЕЙЧАС ТВОЙ ЗРИТЕЛЬ

Точно так же как и раньше , подписчики в соцсетях . Ещё очень давно , с 2005 года , я начал рисовать в блокноте сидя в кафе , метро , в парке , у меня есть друг Дима , он меня и сподвиг на это дело , мы ходили на прогулки и рисовали в своих блокнотах , когда у меня появился живой журнал я стал выкладывать свои рисунки туда , а когда у меня появился телефон с камерой и приложениями Инстаграм и Фейсбук , я усложнил задачу и стал придумывал себе какие нибудь обстоятельства , например , можно выкладывать только то , что нарисовано в данный момент , и желательно так сфотографировать рисунок , что бы был виден объект рисования . Для меня , соцсети это не только профессиональное поле деятельности , принцип такой же как у

блокнота , он всегда со мной , соцсети это гигантский блокнот в котором я рисую и его легко показывать

English version

PETR KIRUSHA

DEPARTURE: REASONS AND CIRCUMSTANCES

At the end of May 2022 we left for Riga, the reason: our son Fyodor, he is 14 years old, the age when it is very easy to fall for bright slogans; of course, what we talk about in the family and with friends is of a completely different nature, but at this age a person begins to study and analyze the world independently. in Russia now there are much more risks to fall into general madness, although I am absolutely confident about him and his noble feelings, but, it seems to me, if this madness can be prevented, it is better to avoid it. As for me, my pathological resistance to any rules and orders makes me immune to external stimuli, freedom is chaos. The more order, rules, the less freedom. But whether it is possible to survive in the absence of rules, in chaos, I do not know, I have not tried and probably there is a balance for everyone. The choice of Riga is related to this. There is much less order and rules embroidered in the consciousness of the citizens here, so there is more freedom, and also, there is a basic knowledge of the language, and as a bonus historically formed heterogeneity of the population. Of course it is very important that I am from Riga, I have a Latvian non-citizen passport, we made a residence permit back in 2015, we didn't think about leaving, but during these 8 years I managed to prepare a decent backup plan. I have never left Riga completely, I have lived in two cities.

. . . .

TRAVEL ROUTE

At the end of February, beginning of March 2022, it was time for my wife, Nelly, to renew her Latvian residence permit, the flights were canceled so we had to go to Riga by car all together. Fyodor was still finishing his school year. For the renewal we needed a bank statement that we had a certain amount of money for a year and I had a lot of friends in Riga who promptly put the necessary amount on my card and we renewed her residence permit. After the war started, bank statements from Russian banks became invalid, so we were very lucky to have so many wonderful friends. Then we returned to Moscow, Fyodor finished his school year, we went by car through the Latvian-Russian border, there were always difficulties with the pass system there, and on both sides, because of the flow of refugees, the time of passing the border increased significantly, later we began to travel through the Estonian border, it happens that there you can pass the border much faster.

. . . .

FINAL DESTINATION (NOW/FUTURE)

Now Riga, but I come to Moscow very often, as long as I have the opportunity, I have visa-free entry to Russia, but with a limit of 90 days of continued stay, which means that every fourth month I left Moscow for Riga, and now vice versa, I do not need a visa to Latvia, I am a resident, I come to Moscow to get my things, I pass on to friends there and there, I meet with those who stayed. In the future, I doubt very much that I will leave Riga, I like it here, I appreciate the nature, pine forests with white moss, I like to pick mushrooms, dim yellow light of streets, dust and puddles, but the city is clean, i know every corner of this city, constructivist villas by Maras pond, darkened sand-colored bricks, cobblestone streets, park benches, walking routes with friends, the climate is also suitable, not hot, i have a lot of friends, who I speak Latvian and Russian with, but if I had to leave, the north of France would be the best, I think it would be suitable for the climate and the pine forests in the dunes.

. . . .

WHAT DID YOU TAKE WITH YOU AND WHAT DID YOU LEAVE BEHIND THAT YOU REGRET

As I often come to Moscow I have nothing to regret, I miss my friends who also left and we can not meet in Moscow as we used to, and I do not like to travel, let's say, I do not like to travel to new places, and for me it is more difficult to get from Riga to Berlin, where I have never been, than 13 hours to Moscow by car with a change at the border. I guess I regret what I can not bring back, that was before February 24th.

. . . .

WHAT YOU ARE WORKING ON NOW

Still painting, on February 24th a turning point in my art happened, it became more important what I paint about rather than how I paint, but when I left Moscow I realized that I no longer have that electrifying air, and I returned to my previous tasks, more like crafts, how to put colors on top of each other, so that in simplicity to achieve the maximum effect, the combination of colors, gleam, shimmer, everything that produces painting, honestly speaking, it was not easy to return to these tasks. Of course I pay attention to the context of art history and everything that is happening in the world, but it is not a direct reflection of reality, but rather what may seem like predictions for the next 10 minutes, I still use social networks to find impressions, like pulling images from digital space to analog space.

. . . .

WHICH PROJECT DID YOU LEAVE IN RUSSIA

Since 2018 I started to make exhibitions there, I had a great workshop with Sergey Kishchenko, it was an ideal space where I could make any kind of exhibition, good and bad, bad is not a deliberate position, but it is about intuitiveness, spontaneity, experimentation, I never knew how an exhibition would end up looking like. Of course, in a foreign space you have to measure everything clearly, think about everything, describe everything, solve all the questions on the ground, in our workshop I could act intuitively and make a mistake, do badly, it is a very big privilege. I miss everything about the workshop, but since 2020 I started doing home exhibitions in Riga, so I have a worthy replacement.

. . . .

ABOUT FITTING INTO A NEW ENVIRONMENT

Since I started my career in Riga at the beginning of the pandemic, in 2020, I have already gained some recognition, I am an artist from Moscow who holds exhibitions in his apartment, Vents Vinbergs wrote about my work in his column in Riga's print edition "Rīgas Līks", this is really a great amount of trust from the local community and I am very grateful to Vents. I never thought about it, but it turns out that the tradition of house exhibitions in Soviet times existed mainly in Moscow, but in Riga it was not very common, and that's why it is not important for an artist to belong to a country and place of birth, but the environment must belong to where his visible movement starts. The whole world is open to us, and the artist now sees and hears everything, but some ways of interaction with space, external communications, approach to realization, arise from the point of reference, I noticed it recently. I have always been attracted to Russian avant-garde, American abstract expressionism, French impressionism, Renaissance, iconography, in general, everything that is connected with painting, it's world history, nothing surprising if an artist is inspired by it, but what is connected with the starting point is a firmware, it's a peculiarity that can't be abandoned, that's why I can't stop being a Moscow artist. Long before the war I tried to establish contact with local galleries and residences, but I realize that I am not well represented on the local scene, and of course after February 24th my integration into the local environment has slowed down, but this does not affect my plans for my home exhibition activities, so I continue in the same way.

. . . .

HAVE YOU FACED DISCRIMINATION IN A PROFESSIONAL ENVIRONMENT

Not yet, except for some personal impressions from the reaction to the fact that I am a Moscow artist, which are very rare and on a professional level, no, but I have not

tried to write applications and propose projects, but I am open to suggestions, and my home exhibitions are also open to everyone, but if it is an obstacle for a person that I am a Moscow artist, then we can not communicate, it is not a tragedy.

. . . .

HAVE YOU HAD PROBLEMS WITH VISAS, RESIDENCY PERMITS, BUREAUCRACY?

No, I have a Latvian non-citizen passport, no other documents, Nelly and Fyodor have residence permits, I have to renew them every year, the reason is family reunification, so no problems so far.

. . . .

WHAT SUPPORTS YOU

At the beginning of the pandemic, back in Moscow, when there was a quarantine and everything was closed, I started drawing my Instagram and Facebook feed, just what people were sharing at the time. So I made it a rule to draw at least one drawing a day, then the pandemic ended, but the habit remained, in general, I just like to draw, it supports me and it is an incentive

. . . .

WHO IS YOUR AUDIENCE NOW

Just like before, subscribers in social networks. A long time ago, since 2005, I started drawing in a notebook while sitting in a cafe, subway, in the park. I have a friend Dima, he encouraged me to do it, we would go for walks and draw in our notebooks. when I got a live magazine I started to post my drawings there, and when I got a phone with a camera and Instagram and Facebook applications, I made the task more complicated and started to invent some circumstances, for example, you can only post what you have drawn at the moment, and it is desirable to take a picture of the drawing so that the object of drawing could be seen. For me, social networks are not only a professional field of activity, the principle is the same as the notebook, it is always with me, social networks is a giant notebook in which I draw and it is easy to show it

versione italiana

PIOTR KIRUSHA

PARTENZA: MOTIVAZIONI E CIRCOSTANZE

A fine maggio del 2022 siamo partiti per Riga, il motivo è nostro figlio Fëdor che ha 14 anni, e perciò si trova in un'età in cui è molto facile innamorarsi di slogan forti ; ovviamente, quello di cui si parla in famiglia e con gli amici è di tutt'altra natura, ma a quest'età una persona inizia a studiare e a vedere il mondo coi propri occhi. In Russia ora c'è molto più pericolo di cadere nella follia generale, anche se sono abbastanza sicuro di lui e dei suoi nobili sentimenti, ma mi sembra che se questa follia può essere evitata, è meglio evitarla. Per quanto mi riguarda, la mia resistenza patologica a qualsiasi regola e ordine mi rende immune agli stimoli esterni, la libertà è caos, più ordine, regole, meno libertà, ma se sia possibile sopravvivere in assenza di regole, nel caos, non lo so, non ci ho provato, probabilmente c'è un equilibrio per tutti. Quindi la scelta di Riga è legata a questo, l'ordine e le regole cucite nella coscienza degli abitanti qui sono molto meno, perciò c'è più libertà, e inoltre, ho una conoscenza almeno basilare della lingua, e come bonus c'è l'eterogeneità della popolazione, che ha radici storiche. Naturalmente è molto importante che io sia di Riga, ho un passaporto lettone (da non cittadino), abbiamo fatto un permesso di soggiorno nel 2015, anche se non pensavamo di andarcene dalla Russia, in questi 8 anni abbiamo avuto il tempo di preparare un piano di riserva decente. Non ho mai lasciato completamente Riga, ho sempre vissuto tra due città

. . . .

ITINERARIO DI SPOSTAMENTO

A fine febbraio, inizio marzo 2022, quando mia moglie Nelly doveva rinnovare il permesso di soggiorno lettone, i voli sono stati cancellati quindi siamo dovuti andare in macchina a Riga tutti insieme. Fëdor stava ancora finendo l'anno scolastico. Inoltre per il rinnovo del permesso avevamo bisogno di una dichiarazione bancaria che attestasse che avevamo una certa somma di denaro per un anno. Ho molti amici a Riga che hanno subito racimolato la somma necessaria sulla mia carta e così abbiamo rinnovato il suo permesso di soggiorno. Dopo l'inizio della guerra gli estratti conto delle banche russe non erano più validi, quindi siamo stati molto fortunati ad avere tanti amici meravigliosi. Successivamente siamo tornati a Mosca, Fëdor ha finito il suo anno scolastico, e di nuovo abbiamo viaggiato in auto attraverso il confine russo-lettone. C'erano sempre difficoltà durante l'attraversamento della frontiera, e da entrambe le parti, a causa dell'afflusso di rifugiati, il tempo per passare la frontiera aumentava in modo significativo; in seguito abbiamo iniziato a passare per il confine estone, dove attraversare la frontiera è molto più veloce.

. . . .

PUNTO DI ARRIVO (PRESENTE/FUTURO)

Ora Riga, ma, finchè ho la possibilità, vado a Mosca molto spesso, posso entrare in Russia senza visto, ma con un limite di 90 giorni di permanenza continuativa, cioè ogni quattro mesi lascio Mosca per Riga, e viceversa, non ho bisogno di un visto per la Lettonia perchè sono un residente. Vengo a Mosca a prendere le mie cose, passo da amici , incontro chi è rimasto. In futuro, dubito fortemente che lascerò Riga, mi piace qui, apprezzo la natura, le pinete con il muschio bianco, mi piace raccogliere i funghi, la luce gialla e fioca delle strade, la polvere e le pozzanghere, inoltre la città è pulita, conosco perfettamente ogni via, le ville costruttiviste vicino allo stagno di Maras, mattoni scuri color sabbia, strade acciottolate, panchine del parco, percorsi a piedi con gli amici, anche il clima mi piace, non fa caldo, ho molti amici con cui parlare lettone e russo, ma se dovessi partire, penso che il nord della Francia sarebbe il meglio per me, per il clima e le pinete tra le dune.

. . . .

COSA HAI PORTATO CON TE E COSA HAI LASCIATO INDIETRO E DI CUI TI PENTI

Dato che vengo spesso a Mosca non ho nulla da rimpiangere, mi mancano i miei amici che sono partiti anche loro e non possiamo incontrarci a Mosca come prima, e non mi piace viaggiare, diciamo che non mi piace viaggiare in posti nuovi: per me è più difficile andare da Riga a Berlino, dove non sono mai stato, che passare 13 ore in macchina in direzione Mosca con un cambio alla frontiera. Credo di rimpiangere quello che non posso riavere, ovvero quello che avevo prima del 24 febbraio.

. . . .

SU COSA STAI LAVORANDO ADESSO?

Sempre a proposito di pittura, il 24 febbraio c'è stata una svolta nel mio lavoro, ciò che dipingevo era diventato più importante rispetto a come lo dipingevo; quando ho lasciato Mosca, però, mi sono reso conto che quell'aria elettrizzante era sparita, e sono tornato ai miei compiti precedenti, più simili all'artigianato, a come mettere i colori uno sopra l'altro, in modo che nella semplicità si ottenga il massimo effetto, la combinazione dei colori, il bagliore, il luccichio, tutto ciò che produce la pittura. A dire il vero non è stato facile tornare a questi compiti. Naturalmente presto attenzione al contesto della storia dell'arte e a tutto ciò che sta accadendo nel mondo, ma non si tratta di un riflesso diretto della realtà, bensì di ciò che può sembrare una previsione per i prossimi 10 minuti. Uso ancora i social network per trovare impressioni, tiro fuori le immagini dallo spazio digitale allo spazio analogico.

. . . .

QUALI SONO I PROGETTI RIMASTI IN RUSSIA

Dal 2018 ho iniziato a fare mostre lì, io e Sergey Kishchenko avevamo uno studio splendido, era uno spazio ideale dove potevo fare qualsiasi tipo di mostra, buona e cattiva; cattiva non nel senso deliberato del termine, ma intuitivo, spontaneo, sperimentale, non sapevo mai come sarebbe uscita una mostra alla fine. Mentre in uno spazio sconosciuto tutto deve essere chiaramente misurato, pensato e descritto, tutte le questioni devono essere risolte sul posto, nel nostro laboratorio potevo agire intuitivamente e sbagliare, fare male. Sbagliare e mostrarlo è un grande privilegio, mi manca immensamente il nostro studio, ma dal 2020 ho iniziato a fare mostre a casa a Riga, così ho un degno sostituto.

. . . .

COME TI SEI INSERITO NEL NUOVO AMBIENTE

Visto che ho iniziato le mie attività a Riga,all'inizio della pandemia, nel 2020, ho già un certo riconoscimento, sono quell'artista di Mosca che tiene mostre nel suo appartamento, Vents Vinbergs ha scritto delle mie attività nella sua rubrica sull'edizione cartacea di Riga "Rīgas Līks", cosa che è davvero un grande atto di fiducia da parte della comunità locale e di cui sono molto grato a Vents. Non ci avevo mai pensato, ma è venuto fuori che la tradizione delle mostre in casa in epoca sovietica esisteva soprattutto a Mosca, mentre a Riga non era diffusa, ed è per questo che per un artista non è importante a che Paese appartenga o quale sia il suo luogo di nascita, ma l'ambiente da cui parte il suo moto creativo manifesto. Il mondo intero è aperto per noi, e l'artista ora vede e sente tutto, ma alcuni modi di interazione con lo spazio, le comunicazioni esterne, l'approccio alla realizzazione, nascono dal punto di partenza, l'ho notato di recente. Sono sempre stato attratto dalle avanguardie russe, dall'espressionismo astratto americano, dall'impressionismo francese, dal Rinascimento, dall'iconografia, in generale da tutto ciò che è legato alla pittura, è la storia del mondo, non c'è nulla di sorprendente se un artista si ispira ad essa, ma ciò che è legato al punto di riferimento, è un fondamento, è una peculiarità che non può essere abbandonata, per questo non posso smettere di essere un artista moscovita. Molto prima della guerra ho cercato di stabilire contatti con le gallerie e le residenze locali, ma mi rendo conto di non essere ben rappresentato sulla scena locale, e naturalmente dopo il 24 febbraio il mio inserimento nella scena è stato rallentato, ma questo non ha avuto alcun effetto sui miei piani per le mie attività espositive domestiche, quindi continuo come prima.

. . . .

HAI AFFRONTATO DISCRIMINAZIONI NELL’AMBIENTE PROFESSIONALE?

Non ancora, a parte alcune impressioni personali derivanti dalla reazione al fatto che sono un artista moscovita, molto rare e non a livello professionale. Non ho cercato di scrivere domande e proporre progetti da nessuna parte, ma sono aperto a suggerimenti, e anche le mie mostre a casa sono aperte a tutti, ma se per una persona è un ostacolo il fatto che io sia un artista moscovita, allora sarà difficile comunicare con quella persona, non è una tragedia.

. . . .

AVETE PROBLEMI CON I VISTI, I PERMESSI DI SOGGIORNO, LA BUROCRAZIA?

No, ho il passaporto lettone per non cittadini, nessun altro documento, Nelly e Fëdor hanno il permesso di soggiorno, ogni anno devo rinnovarlo per loro, con motivazione ricongiungimento familiare, finora nessun problema.

. . . .

COSA TI SOSTIENE/FORNISCE L'INCENTIVO

All'inizio della pandemia, a Mosca, quando c'era la quarantena e tutto era chiuso, ho iniziato a disegnare il mio feed di Instagram e Facebook, solo quello che la gente condivideva in quel momento, mi sono imposto una regola, almeno un disegno al giorno, la pandemia è finita, ma l'abitudine è rimasta, in generale, mi piace disegnare, mi sostiene ed è uno stimolo.

. . . .

CHI È IL TUO/LA TUA SPETTATORE/TRICE IN QUESTO MOMENTO

Come prima, gli iscritti ai social network. Molto tempo fa, dal 2005, ho iniziato a disegnare su un taccuino seduto in un caffè, in metropolitana, al parco; ho un amico, Dima, che mi ha incoraggiato a farlo, andavamo a fare passeggiate e disegnavamo sui nostri taccuini, quando ho aperto un profilo su *Živoj žurnal* ho iniziato a postare i miei disegni lì. Quando ho avuto un telefono con la fotocamera e le applicazioni di Instagram e Facebook, ho reso la cosa più difficile e ho iniziato a inventare alcune condizioni, come, per esempio, che si può postare solo ciò che si disegna al momento, ed è auspicabile fare una foto del disegno in modo che si veda anche

l'oggetto disegnato. Per me i social network non sono solo un campo di attività professionale, il principio è lo stesso del taccuino, è sempre con me, i social network sono un taccuino gigante in cui disegno,facile da mostrare.